

אמא יקרה, קשה לי להיפרד ממך, קשה לי לעכל שאת כבר לא איתנו.
 הבית עכשיו יהיה שונה וחסר בלעדייך.
 טיפלת בי ודאגת לי תמיד, הכנת, בישלת, ניקית, סידרת, עזרת כל הזמן.
 היית האמא הכי טובה בעולם, ועשית הכל בשבילי מכל הלב.
 טיפלת במסירות בהוריך, אהבת את הקיבוץ את האנשים את נוף אשדות.
 ידעת להנות מהחיים מכל הדברים הפשוטים.
 כולם אמרו לי שיש לי אמא נהדרת מוכשרת וטובת לב.

מגיל קטן זוכר אותך עובדת בארכיון, אהבתי לבוא לבקר אותך.
 היית שמחה, ומאושרת שיש לך עבודה טובה.
 שמחתי לשמוע שעזרת להרבה אנשים למצוא חומר חשוב להם.
 התגאתי בך תמיד! וכששאלו אותי במה ההורים שלי עובדים אז סיפרתי
 בגאווה שאמא שלי עובדת וניהלה את הארכיון בקיבוץ.

בתקופה האחרונה לצערנו בית החולים נהפך להיות ביתך השני.
 הגעתי אלייך מידי יום לבקר אותך לעזור לך והעיקר להיות איתך שלא תיהי
 לבד, ראיתי אותך נלחמת ולא מוותרת. דיברנו, שתינו קפה ביחד, אכלנו, קראנו את
 עלון הקיבוץ, הסתכלנו בדאגה זה על זה, קיווינו והתפללנו שיהיה טוב.
 כבר היה קשה לך לנשום לבד וסבלת מכאבים. גופך נחלש.

אזכור את כל הרגעים היפים שלנו ביחד (הנסיעות, החוויות, השיחות שלנו, כל
 מקומות הקיבוץ שבהם היינו ביחד, הכלבו, הברכה, חדר האוכל, האירועים והחגים)
 קשה להיפרד, אני נותן לך חיבוק גדול ונשיקה
 אמא, עכשיו לא תסבלי יותר ולא יכאב לך
 תנוחי על משכבך בשלום ליד הוריך ואורי אחיך, תפגשו עם ליאור בגן העדן,
 תתחבקו ותתנשקו תהיו ביחד לאחר שנים רבות שבהן לא התראתם.
 אוהב אותך לנצח, זוהר

ת.נ.צ.ב.ה